

Nestrašidelná strašidla a popletení loupežníci na Malé scéně

Mladé divadelní studio LAIK v pondělí 21. ledna odehrálo pro diváky z mateřských škol pohádku **STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI**. Hned v úvodu děti rozesmál Zdeněk Rumpík, vedoucí souboru, který děti okamžitě naladil na vtipnou notu celé inscenace.

Pohádka diváky zavedla na Hrad Nehrad, kde žijí nešťastná strašidla, která zapoměla strašit. Jsou tu všechna strašidla, která si jen děti dokážou představit: Bílá paní, starý čert, vodník, bludičky a celá řada dalších. Mezi strašidly pak jednoznačně nejvíce děti baví zapomnětlivá čarodějnice Malvína v podání herečky Východočeského divadla Lídy Vláškové, která na všechno zapomíná a ani neví, kde je. A aby té legrace nebylo málo, tak v lese pod hradem žijí ještě loupežníci, kteří jsou hloupí a nikoho neumějí okrást. Když se tedy rozhodnou ukrást strašidlům neexistující poklad, je naprosto samozřejmé,

že to dopadne jen velkým průšvihem. Ale jde o pohádku, proto i když loupežníci poklad nenajdou, vše dopadne dobře. Strašidlům to zase začne strašit a čarodějnice Malvíně opět začne sloužit paměť. Hned první den GRAND Festivalu smíchu tedy nebyla o zábavu nouze. Na své si přišli ti nejmenší diváci – je chvályhodné, že festival nezapomíná ani na nejmladší publikum. Děti se na dvou dopoledních představeních velice bavily. Pohádka plná vtipů, nadpřirozených bytostí, popletených loupežníků a krásných písniček z pera Pavla Novotného si své diváky rozhodně získala. A dětské herci na konci sklídili zasloužený velký aplaus.

KrP

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

člen skupiny enteria

Ubytování zajišťuje:

Sponzor
Kuličkářů smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Antonína Staňka, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

19. GRAND

FESTIVAL SMÍCHU

Pořadný kopec zábavy

III. středa 23. ledna 2019

FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

Dnes soutěží... Klicperovo divadlo Hradec Králové

Za všechno může Soňa Červená

LABICHE (1918) versus DRABICHE (2018)

V první části inscenace **Klástersní ulice aneb To je vražda, hopsala!** se probouzíme v Praze – léta Páně 1918. Je sklonek října, všude se slaví nově vzniklá republika. Československo řádně zapil i pan Koldinský, i když si to následující ráno moc nepamatuje. Kdo je tajemný nocležník v jeho posteli? Co na to řekne jeho roztomilá ženuška? Proč má v kapse uhlí? Kde zapomenul deštník s opičí hlavou? A kdo mohl spáchat tu příšernou vraždu mladé uhlířky, o které píší v novinách? Příliš mnoho otázek na hlavu ztrápenou kocovinou. Náš hrdina má naštěstí alibi, ten večer byl v kabaretu na Soně Červené. No jo, ale Soňa Červená se přeci narodí až za pár let! A co teď? Podezřívavá manželka i dotěrná sluha kolem slídí jako Jessica Fletcherová!

A jak bude takové ráno vypadat o sto let později? V roce 2018? V den po prezidentských volbách? Bude kocovina pana Koldinského ze slavení, anebo ze zapíjení smutku? Masaryk, nebo Zeman? Adina, nebo Bohdalka? Noviny, nebo mobily? Snese se alespoň tentokrát jako deus ex machina Soňa Červená a zachrání naše hrdiny?

Skloubením Labichova a Drábkova (Drabichova) humoru vzniká třeskutá komedie plná nedorozumění, ale i odkazů na současnou společenskou situaci.

Ladislav Nunvář, dramaturg inscenace

Já bych si z Opočna nikoho nedotáhnul, říká David Drábek

Režisér a dramatik **DAVID DRÁBEK** nejednou prokázal, že má pro komediální žánr mimořádný cit a talent. Není proto divu, že za své autorské inscenace i originální pojetí klasik získal v roce 2015 Cenu Genia smíchu. Dnes večer se pokusí skrze soutěžní komedii **Kláštérní ulice aneb To je vražda, hopsala!** opět rozpoutat salvy smíchu a obdobné divácké šílenství jako s Figarovou svatbou.

Před šesti lety Figarova svatba ovládla výsledkovou listinu GRAND Festivalu smíchu. Čekali jste takový úspěch?

Ano.

Jaký je váš recept na úspěšnou komedii?

Inspirativní tým. Potřebuju kolem sebe chytlavé a třaskavé lidi, co se nebojí improvizovat, hledat, vrhat se bezhlavě do gagů, třeštit. Potom se i já uvolním a už to lítá.

Na co se mohou diváci těšit v soutěžní inscenaci Kláštérní ulice?

Na Labiche po našem, po Klicperovsku. Je to z mé strany věc krotká, až potouchle rozverná. Převodli jsme předlohu z Paříže do Prahy a vyrobili dvě verze. Ráno roku 1918 po volbě prezidenta Československa a ráno po volbě roku 2018. Když si vezmete, kdo zvítězil v první a kdo ve druhé zmíněné, tak zapochybujete o směru evoluce. Státník před sto lety, nacamraný proruský kolaborant loni.

Vyhodil jste si někdy z kopytka podobně jako hlavní hrdina pan Koldinský?

Já jsem v pití střídmy. Nikdy jsem neměl okno. Nikdy jsem neměl v mlhovině, s kým jsem po večírku ulehl. Já bych si z Opočna nikoho nedotáhnul.

První část Kláštérní ulice jste zasadil do roku 1918. Chtěl byste žít v období první republiky?

Jsem velký obdivovatel Prahy 20. a 30. let minulého století. To byla hvězdná hodina mého milovaného města. S německými a ruskými Židy, s uprchlíky před totalitárními režimy, kteří proměnili Prahu v intelektuální a estetické ohnisko Evropy i světa... Jaj, to muselo být opojné. Vzduch musel inspiraci elektrizovat.

Avšak nechyběly by vám sociální sítě? Jste na nich velmi aktivní.

Nechyběly by mi. Měl bych jinou hláskou troubu, jinou tribunu.

Nepocítujete k nim až jakousi závislost?

Pocítuji k nim lásku. Víc mi dávají, než berou. Daní je požer času.

Kláštérní ulici jste se rozloučil coby umělecký šéf s Klicperovým divadlem. Nestýská se vám po hradecké scéně?

Nestýská. Máme skvělé vztahy. Kdykoliv za svými přáteli zavítám a je to fajn. Jo, ke konci mé „éry“ v Klicperáku už byla znát opotřebovanost a vyrojily se i mírné animozity. Ale to je za námi. Kláštérní ulici už jsem dělal v roli hosta a byla to práce něžná jak lázeňský pobyt.

Co vás naposledy rozesmálo?

Kterak maminka Vandy Hybnerové v pizzerii nadzvedla hořící kahanek aromalampičky, jejím obsahem si polila salát a ten bez hnutí brvou snědla.

Co říkáte na festival zasvěcený výlučně komediím?

Já mám ten festival rád. Jenom jsem se bál té paní, co se ve videoupoutávce tak křečovitě chechtala, že vypadla z lóže. To mi přišlo smutné. A taky mě mrzí, že sem nepozvali moje Kanibalky z Rokoka. Ty jsou totiž fest „chilli“ a bavila by nás konfrontace s mimopražským publikem. Ale s tou Figarkou tehdy, to se nezapomíná.

TreBl

Komedie jsou zrádné, tvrdí Kryštof Rímský

Herec **KRYŠTOF RÍMSKÝ**, kterého budou mnozí diváci znát jako taxikáře Máru ze seriálu Ulice, si včera zahrál nepříliš kladnou postavu v soutěžní komedii **Děkujeme, že zde kouříte**. Po představení pak Festivalovým novin(k)ám prozradil i to, jak se mu coby rodákovi z Hradce Králové hrálo v Pardubicích nebo jak velká je jeho závislost na nikotinu.

Jak se vám u nás hrálo?

Kupodivu jsem z toho měl velký strach, protože se nám před představením technicky nevedlo. Nakonec to ale klaplo a mám pocit, že se sem inscenace prostorově hodí víc než k nám do divadla.

Co říkáte na festival zasvěcený výlučně komediím?

Je to zrádné. Respektive komedie jsou zrádné, protože ne každý je naladěný stejně a také každého může bavit trošku něco jiného. Je ale zajímavé dělat v jednom festivalu jenom komedie. Pro mě jsou totiž komedie složité žánr.

Vy sám hrajete raději v komediích, či vážnějších kusech?

To se mění asi podle nálad. Řekl bych ale, že se mi lépe dělají charakterní role, protože nejsem prvoplánově vtipný člověk a nejsem také příliš improvizace zdatný. Miluju ale komedie, a když jsou dobře napsané, tak je to skvělé.

Máte oblíbenou divadelní či filmovou komedii?

Oblíbených filmových komedií je moc. Teď ale s dětmi hodně sjiždím Fantomase. To je pro mě základní humor. A také miluju černé komedie, které píše například McDonagh.

Vyprávíte vtipy?

V divadle jsme přes vtipy tři. Já mám třeba rád židovské.

Jaký je tedy váš oblíbený?

Kohn se ptá Roubička: „Co jsi dělal včera večer?“ Roubiček mu odpovídá: „Koukal jsem se na porno.“ „Porno? Taková ohavnost,“ odvětlí mu na to Kohn. Roubiček mu ale vysvětluje: „Já jsem si ho ale pustil pozpátku a na konci, jak ty prostitutky vrací peníze...“

Hrajete v komedii o kouření. Jak jste na tom s kouřením vy?

Kouřím celý život. Ne moc, ale celý život.

Jste vedle nikotinu závislý také na něčem jiném?

Mám závislost na rodině a na divadle.

V Děkujeme, že zde kouříte ztvárňujete postavu Senátora Ortolana Finistirra. Kde jste pro něj čerpal inspiraci?

To si stačilo pustit televizi.

Dokážete si představit, že byste se dal na politickou dráhu?

Ne. Jednou jsem si to už ale vyzkoušel. Dělal jsem asistenta jedné paní v pražské komunální politice. Vydržel jsem to čtyři měsíce, a poté mě odtamtud vyhnaly lži a naprosté nedodržení pravidel a slov. Oni si něco řeknou, slíbí si to, a byt' je to váš nejbližší spolupracovník, tak vás při první příležitosti položí.

Abychom nekončili naše vyprávění pesimisticky, tak co vás naposledy rozesmálo?

Mě furt něco rozesmívá. Treba mé děti, protože jejich paradoxní vidění světa je dost záživné. Teď mě ale naposledy hodně rozesmál kamarád, který vyprávěl, že na Slovan Ústí chodí na hokej slepý fanoušek, který chrastí konzervou, kde má šrouby, a řve: „Slovan to vyhraje, jinak to nevidím.“

TreBl

